
CENOVÝ VĚSTNÍK

MINISTERSTVO FINANCÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 23

V Praze dne 10. října 2025

Ročník LIII.

OBSAH:

1. Cenový výměr Ministerstva financí č. 10/2025	2
2. Cenový výměr Ministerstva financí č. 11/2025	12
3. Cenový výměr Ministerstva financí č. 12/2025	18

V Praze dne 9. 10. 2025

Čj. MF-47765/2025/2601-1

Cenový výměr Ministerstva financí

č. 10/2025

Ministerstvo financí jako příslušný cenový orgán podle § 18b zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává formou opatření obecné povahy na základě § 3 odst. 3 zákona o cenách následující cenový výměr:

Článek 1

Předmět regulace

(1) Tímto cenovým výměrem se reguluje cena za užití železniční infrastruktury celostátních a regionálních drah a veřejně přístupných vleček (dále jen „regulované zboží“), a to z důvodu podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona o cenách, neboť je zde trh ohrožen účinky omezení hospodářské soutěže.

(2) Pro účely tohoto cenového výměru je

- a) celostátní dráhou dráha vymezená v § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“),
- b) regionální dráhou dráha vymezená v § 3 odst. 1 písm. b) zákona o dráhách a
- c) veřejně přístupnou vlečkou vlečka vymezená v § 3 odst. 1 písm. d) zákona o dráhách, jedná-li se o veřejně přístupnou vlečku ve smyslu § 22a odst. 2 zákona o dráhách.

Článek 2

Způsob regulace cen regulovaného zboží

(1) Cena regulovaného zboží se reguluje věcným usměrňováním cen podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

(2) Do ceny regulovaného zboží lze promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady ve smyslu § 1 odst. 2 písm. h) zákona o cenách, včetně nákladů uvedených v čl. 3 odst. 1 a 4 prováděcího nařízení¹⁾ za podmínek v něm uvedených, snížené o nepřímé nákladové položky.

¹ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/909 ze dne 12. 6. 2015 o způsobech výpočtu nákladů přímo vynaložených na provoz železniční dopravy.

(3) Provozovatel dráhy²⁾ a přidělc³⁾ odpovídají za uplatnění rovnocenných a nediskriminačních cen pro všechny dopravce, kterým je poskytováno regulované zboží podle tohoto cenového výměru stejného druhu na stejné anebo podobné části železniční infrastruktury.

Článek 3

Ekonomicky oprávněné náklady

Za ekonomicky oprávněné náklady ve smyslu § 1 odst. 2 písm. h) zákona o cenách se považují zejména náklady, které:

- byly vynaloženy hospodárně, efektivně a účelně,
- byly vynaloženy s péčí řádného hospodáře,
- byly vynaloženy v souvislosti s pořízením, zpracováním a oběhem regulovaného zboží v odpovídajícím množství a požadované kvalitě,
- bez jejichž vynaložení by regulované zboží nebylo dodáno,
- nebyly uhrazeny z jiných zdrojů, např. z dotací, tržeb za jiné zboží,
- a jsou evidovány v účetnictví podle právních předpisů upravujících účetnictví.

včetně nákladů uvedených v čl. 3 odst. 1 a 4 prováděcího nařízení¹⁾ za podmínek v něm uvedených.

Článek 4

Kalkulace ceny regulovaného zboží

(1) Cena za užití železniční infrastruktury celostátních a regionálních drah a veřejně přístupných vleček zahrnuje cenu přidělce za přidělení kapacity dráhy, cenu provozovatele dráhy za užití dráhy jízdou vlaku, v případě vleček jízdou vlaku nebo posunového dílu, a cenu provozovatele dráhy za přístup po dráze k zařízením služeb, pokud není zajišťován prostřednictvím vleček podle § 22a odst. 3 písm. b) zákona o dráhách⁴⁾.

(2) Cena za regulované zboží zahrnuje náklady přidělce přímo vynaložené na přidělení kapacity dráhy a provozovatele dráhy a vlastníka dráhy přímo vynaložené na:

- a) zajištění provozování dráhy (řízení provozu),
- b) zajištění provozuschopnosti dráhy (údržba a opravy infrastruktury),
- c) zajištění přístupu po dráze k zařízením služeb, pokud není zajišťován prostřednictvím vleček podle § 22a odst. 3 písm. b) zákona o dráhách.

²⁾ § 11 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 32 odst. 3 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 23 a § 33 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

Článek 13 odst. 1 směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2012/34/EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru.

Náklady podle písmene a) a b) zahrnují pouze náklady spojené s použitím dráhy jízdou vlaku nebo posunového dílu.

(3) Do kalkulace ceny dále nelze zahrnout část oprávněných nákladů, na které jsou poskytnuty dotace.

(4) Kalkulace základních cen za regulované zboží musí být zpracována na základě nákladů přímo vynaložených na regulované zboží na celé síti, resp. části sítě v souladu s čl. 4 odst. 5 tohoto cenového výměru, s výjimkou:

- a) vleček, kde může být cena za užití dráhy jízdou vlaku nebo posunového dílu zpracována na základě nákladů přímo vynaložených na regulované služby poskytované na konkrétní vlečce,
- b) přístupu po dráze k zařízením služeb, kde může být cena zpracována na základě nákladů přímo vynaložených na regulované služby v místě přístupu.

(5) Cena za užití dráhy jízdou vlaku (v případě vleček jízdou vlaku nebo posunového dílu) se kalkuluje na jednotku dopravního výkonu vlaku nebo posunového dílu, např. „vlakový kilometr“, „hrubý tunový kilometr“ nebo „počet vydaných souhlasů k jízdě na vlečku“. Samostatná kalkulace ceny musí být provedena podle jednotlivých kategorií drah, které jsou součástí cenového modelu zveřejněného v platném znění Prohlášení o dráze vydávaného přidělcem kapacity dráhy, podle druhů dopravy (osobní, nákladní), podle případné vybavenosti vlaku systémem ETCS a jeho využití, v případě, že je u nich uplatněna rozdílná základní cena. U koeficientů⁵⁾ ovlivňujících výslednou cenu za užití dráhy jízdou vlaku nebo posunového dílu, vyplývajících z cenového modelu, musí být přidělcem schopen doložit cenovému orgánu postup při jejich stanovení.

(6) Samostatné kalkulace ceny za zajištění přístupu po dráze k zařízením služeb musí být v rámci stejného druhu služby zpracovány jen v případě, že je u nich uplatněna rozdílná základní cena. U případně použitých koeficientů⁵⁾ ovlivňujících výslednou cenu v rámci stejného druhu služby musí být přidělcem schopen doložit cenovému orgánu postup při jejich stanovení.

(7) Celková výše tržeb přidělce za přidělení dráhy a provozovatele infrastruktury z ceny za užití železniční infrastruktury na celé síti včetně případně uplatněné přírážky na části infrastruktury s nedostatkem kapacity dráhy během období přetížení nesmí přesáhnout celkovou výši nákladů přímo vynaložených na realizaci regulovaných služeb. Tato přírážka za regulované služby nesmí přesáhnout 100 % regulované ceny.

(8) Pokud je na určité části infrastruktury uplatňována přírážka k regulované ceně za regulované služby v souladu s odstavcem 7, je nutno provést kalkulaci této ceny samostatně.

⁵⁾ Např. prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/429 ze dne 13. 3. 2015, kterým se stanoví pravidla pro zohledňování nákladů způsobených emisemi hluku.

(9) Provozovatel dráhy může upravit průměrné přímé jednotkové náklady postupem podle čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení¹⁾ při splnění podmínek stanovených v odstavci 3 uvedeného článku.

(10) S ohledem na povinnosti přidělce uložené mu zvláštním právním předpisem⁶⁾ se cena za regulované služby vykalkuluje s platností pro dobu platnosti jízdního řádu a zveřejňuje se v Prohlášení o dráze. V průběhu platnosti Prohlášení o dráze nemá přidělc ani provozovatel dráhy povinnost upravovat vyhlášenou cenu podle měnící se výše nákladových vstupů, ze kterých se cena kalkuluje. Stejně tak přidělc ani provozovatel dráhy nemá po zveřejnění Prohlášení o dráze povinnost upravovat již vyhlášenou cenu při změnách pravidel cenové regulace provedených po zveřejnění tohoto Prohlášení o dráze.

(11) Pro kalkulační období, kterým je doba platnosti jízdního řádu, se cena regulovaného zboží kalkuluje v následující struktuře. Kalkulační jednotkou je množství regulovaných služeb – tj. jednotka dopravního výkonu vlaku nebo posunového dílu, např. vlakový kilometr, hrubý tunový kilometr nebo počet vydaných souhlasů k jízdě na vlečku.

Struktura kalkulace ceny

Číslo řádku	Kalkulační položky
1.	Přímý materiál
2.	Přímé mzdy
3.	Ostatní přímé náklady
4.	Kalkulované množství regulovaných služeb
5.	Cena v Kč/množství

Článek 5

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se položka č. 3 „Užití železniční infrastruktury celostátních a regionálních drah a veřejně přístupných vleček“ v Části II. Výměru MF č. 01/2025 ze dne 21. listopadu 2024, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami, a to včetně poznámek pod čarou č. 20 až 25.

⁶⁾ § 33 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

Článek 6

Účinnost

Tento cenový výměr nabývá účinnosti 14. prosince 2025.

ODŮVODNĚNÍ

Působnost k cenové regulaci

Podle § 18b zákona o cenách Ministerstvo financí reguluje ceny u veškerého zboží, s výjimkou regulace cen zboží, k jehož regulaci je příslušný jiný cenový orgán. S ohledem na skutečnost, že k cenové regulaci regulovaného zboží není příslušný jiný cenový orgán, je tedy příslušným orgánem k regulaci Ministerstvo financí.

Podle § 3 odst. 3 zákona o cenách příslušný cenový orgán stanoví cenovým výměrem ve formě opatření obecné povahy zboží podléhající regulaci cen, uplatněný způsob a podmínky regulace cen, úředně stanovené ceny, pravidla a postupy pro stanovení těchto cen a jejich změn.

Regulované zboží a popis trhu

Tímto cenovým výměrem se reguluje cena za užití železniční infrastruktury celostátních a regionálních drah a veřejně přístupných vleček.

Pro účely regulace cen za užití železniční infrastruktury celostátních a regionálních drah a veřejně přístupných vleček, se považuje za:

- celostátní dráhu dráha vymezená v § 3 odst. 1 písm. a) zákona o dráhách,
- regionální dráhu dráha vymezená v § 3 odst. 1 písm. b) zákona o dráhách,
- veřejně přístupnou vlečku vlečka vymezená v § 3 odst. 1 písm. d) zákona o dráhách, jedná-li se o veřejně přístupnou vlečku ve smyslu § 22a odst. 2 zákona o dráhách.

Podle § 22a odst. 2 zákona o dráhách je vlečka veřejně přístupná, pokud

- a) nesplňuje žádnou z podmínek pro veřejnou nepřístupnost podle odstavce 1, nebo
- b) její provozovatel zpracoval a zveřejnil prohlášení o dráze podle § 33 odst. 1 vztahující se na tuto vlečku.

Zákon o cenách stanovuje v § 3 odst. 2 zákona o cenách podmínky, při jejichž naplnění může být určité zboží ze strany příslušných cenových orgánů cenově regulováno. Nutnou podmínkou pro cenovou regulaci určitého zboží je splnění alespoň jedné z nich.

Užití železniční infrastruktury celostátních a regionálních drah a veřejně přístupných vleček je cenově regulováno z důvodu možného ohrožení trhu účinky omezení hospodářské soutěže. Toto ohrožení spočívá ve faktické existenci monopolu vlastníka

železniční infrastruktury na určitém místě v daném čase, kdy zde souběžně neexistuje další železniční infrastruktura s jiným vlastníkem. Dopravce tak nemá možnost vybrat si ze svého pohledu cenově nejvýhodnější nabídku a musí se tak přizpůsobit ceně nastavené vlastníkem příslušné železniční infrastruktury.

Způsob regulace

Cena za užití železniční infrastruktury celostátních a regionálních drah a veřejně přístupných vleček je regulována jako věcně usměrňovaná cena podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

V souladu s § 6 odst. 4 zákona o cenách regulace platí pro všechny prodávající tohoto zboží.

Prodávající zboží cenově regulované věcným usměrňováním cen je omezen tím, jakou úhradu smí požadovat za regulované zboží. Omezení ekonomicky oprávněných nákladů pouze na náklady splňující níže uvedené požadavky, je nezbytné pro zamezení zahrnování nákladů zbytných, které by mohly vést k zneužívání výhodnějšího (monopolního) postavení.

Těmito požadavky jsou:

- 3E, tj. náklady byly vynaloženy hospodárně, efektivně a účelně,
- řádný hospodář, tj. náklady byly vynaloženy s péčí řádného hospodáře,
- souvislost, tj. náklady byly vynaloženy v souvislosti s pořízením, zpracováním a oběhem zboží v odpovídajícím množství a požadované kvalitě,
- nutnost, tj. náklady bez jejichž vynaložení by předmětné zboží nebylo dodáno,
- z dvojí úhrady, tj. náklady nebyly kryty z jiných zdrojů, např. dotací, tržeb za jiné zboží,
- účetní, tj. náklady jsou evidovány v účetnictví podle právních předpisů upravujících účetnictví.

Kromě uvedeného pro regulaci věcným usměrňováním obvyklé požadavky je u regulovaného zboží dále odkázáno na příslušné prováděcí nařízení k regulovanému zboží.

Za ekonomicky oprávněné náklady pak nelze uznat zejména:

- penále, pokuty, úroky z prodlení, popřípadě jiná plnění za porušení povinností vyplývajících ze smluv nebo z právních předpisů (např. přírážky k poplatkům placeným za znečištění ovzduší a platba za škody způsobené na zemědělských půdách),
- škody na majetku a náklady spojené s jejich odstraňováním (s výjimkou škod způsobených živelními pohromami), včetně snížení cen nevyužitelných zásob a fyzické likvidace zásob, náhrady škod a odškodnění,

- manka nad rámec daňové uznatelnosti dle zákona o daních z příjmů,
- nevyužité provozní náklady spojené s přípravou a zabezpečením investiční výstavby (zmařené investice),
- náklady na zastavenou přípravu a záběh výroby a na zastavený výzkum a vývoj,
- platby za promlčené dluhy; odpisy promlčených a nedobytných pohledávek nad rámec daňové uznatelnosti dle zákona o daních z příjmů,
- odpisy vyšší než odpovídá skutečně uplatněným odpisům podle zákona o účetnictví,
- odpisy majetku nabytého bezúplatným převodem s výjimkou majetku převedeného podle zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů,
- náklady na reprezentaci a dary,
- cestovné vyplácené nad rámec povinností stanovených zákoníkem práce,
- peněžité vyrovnání (např. odstupné) nad rámec povinností stanovených zákoníkem práce,
- příspěvky na stravování nad rámec daňové uznatelnosti dle zákona o daních z příjmů,
- příspěvky na penzijní připojištění, příspěvky na doplňkové penzijní spoření, příspěvky na životní pojištění vyplácené zaměstnavatelem,
- platby pojistného na pojištění škod způsobených statutárními orgány a dalšími volenými orgány právnických osob,
- odměny a plnění ve prospěch statutárních orgánů a dalších volených orgánů právnických osob poskytované nad rámec smlouvy o výkonu funkce nebo smlouvy jí podobné,
- zvýšení cen vstupů, které v době zpracování kalkulace věcně usměrňované ceny nebyly spotřebovávány.

Za ekonomicky oprávněné náklady nelze dále uznat zejména:

- výdaje na pořízení zásob,
- náklady na provozuschopnost dráhy spojené s odstraňováním škody na majetku,
- náklady (výdaje) na zprostředkování a na činnost jiných osob, které jsou již součástí vlastních nákladů vlastníka, přidělce nebo provozovatele dráhy, anebo na činnosti, které by mohl zabezpečit vlastník, přidělce nebo provozovatel dráhy sám, anebo prostřednictvím jiných osob s nižšími náklady, než jsou náklady provozovatele,
- členské příspěvky a náklady na činnost jiných osob,

- náklady vyplývající z chyb ve výpočtech, v kalkulačních výpočtech, anebo v účetnictví,
- pokuty za nedodržení odběrních limitů energie,
- náklady na zdravotní prohlídky pro zaměstnance,
- náklady na vzdělávání zaměstnanců,
- příspěvky zaměstnavatele na komplexní ozdravné pobyty zaměstnanců,
- odpisy hmotného a nehmotného majetku a náklady na vyřazený hmotný a nehmotný majetek včetně zůstatkové ceny vyřazeného hmotného a nehmotného majetku,
- další režijní náklady,
- náklady na splátky leasingové společnosti za věci, které byly dříve ve vlastnictví nájemce a byly následně prodány leasingové společnosti a pronajaty nájemcem (zpětný leasing),
- další náklady uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a) až o) přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁾.

Pro výklad a aplikaci tohoto cenového výměru je klíčová nejen obecná právní úprava podle zákona o cenách, ale i unijní úprava dané problematiky, která ve vztahu k obecné právní úpravě podle zákona o cenách vykazuje určitá specifika, což potvrdila i judikatura správních soudů (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze čj. 18 Af 3/2021-64 ze dne 28. března 2022).

Základním právním předpisem Evropské unie je v tomto případě směrnice 2012/34/EU, která upravuje základní podmínky pro vytvoření jednotného evropského železničního prostoru. Tato směrnice v čl. 31 odst. 3 stanovuje, že poplatky za přístup k železniční infrastruktuře se stanoví ve výši nákladů přímo vynaložených na provoz železniční dopravy s tím, že Komise upraví způsob výpočtu nákladů, které přímo vznikají provozem vlaku. V návaznosti na toto ustanovení bylo následně vydáno prováděcí nařízení Komise 2015/909 o způsobech výpočtu nákladů přímo vynaložených na provoz železniční dopravy. Toto prováděcí nařízení obsahuje definici přímých i nepřímých nákladů. Podle čl. 2 tohoto nařízení se přímými náklady rozumí náklady, které jsou přímo vynaloženy na provoz železniční dopravy (jde o totožné pojmy). Pro oblast poplatků (cen) v železniční dopravě tedy existuje zvláštní definice přímých nákladů, která je odlišná od toho, jak jsou přímé (a nepřímé) náklady vymezeny v účetních předpisech. Tyto přímé náklady (počítané na základě celé sítě) se podle čl. 3 odst. 1 nařízení Komise 2015/909 vypočítají jako rozdíl mezi náklady na poskytování služeb a za přístup k infrastruktuře na jedné straně a nezpůsobilými náklady uvedenými v čl. 4 na straně druhé.

Podrobněji výpočet přímých nákladů upravuje čl. 3 v odstavcích 3 a 4. Podle odstavce 3 musí být hodnoty aktiv pro výpočet přímých nákladů založeny na historických hodnotách, nebo pokud tyto hodnoty nejsou k dispozici, nebo pokud jsou tržní hodnoty

nižší, na tržních hodnotách. Odchylně může provozovatel infrastruktury⁷⁾ použít odhadované hodnoty nebo tržní hodnoty nebo reprodukční hodnoty, pokud je lze transparentně, spolehlivě a objektivně měřit a řádně odůvodnit regulačnímu subjektu. Prováděcí nařízení je přímo použitelné a jednoznačně požaduje zahrnutí jen přímých nákladů vynaložených na provoz železniční dopravy. Připouští přitom, že do přímých nákladů lze zahrnout i část nákladů na údržbu a modernizaci infrastruktury, jako jsou výhybky apod., jež vznikají v důsledku opotřebení jízdy vlaků. Zahrnutí těchto nákladů však nemůže být pravidlem a bez dalšího nárokem provozovatele infrastruktury – ten je povinen tyto částky do přímých nákladů zahrnout jen a pouze tehdy, jestliže může objektivně a spolehlivě prokázat, že vznikly přímo provozem vlaků.

Jak konstatoval i Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 18 Af 3/2021- 64 ze dne 28. března 2022, je zjevné, že přímé náklady mohou být ve skutečnosti i vyšší než přímé náklady reálně prokázané. Jestliže však provozovatel infrastruktury není schopen objektivně a spolehlivě doložit (změřit), že vznikly jízdy vlaků, musí je hradit z jiných zdrojů (např. dotací z veřejných prostředků). Jedná se zde o projev specifické povahy provozu železniční infrastruktury, jež je významným veřejným statkem zpravidla přímo propojeným se státem (železniční infrastrukturu v Evropě i ve světě zpravidla provozují organizační složky státu, státní podniky či společnosti se státní účastí). Nelze zde proto doslovně přejímat ani závěry judikatury vztahující se k jiným případům cenové regulace podle obecné právní úpravy dle zákona o cenách, která obecně požaduje, aby cenová regulace nesnižovala cenu tak, aby tato eliminovala možnost alespoň návratnosti vynaložených nákladů.

V případě železniční dopravy a nákladů na údržbu a modernizaci infrastruktury nepostačuje prokázání vynaložení ekonomicky uznatelných nákladů, ale rovněž prokázání jejich vzniku jízdy vlaků. To z povahy věci znamená, že přímé náklady a skutečnost, že vznikly přímo v souvislosti s jízdy vlaků, musí jednoznačně vyplývat z účetnictví provozovatele, popřípadě je musí být provozovatel schopen spolehlivě doložit jinak (na základě osvědčené mezinárodní praxe, výsledku měření opotřebení apod.). Samotné provedení odhadu poměru přímých a nepřímých nákladů, proto zásadně nelze považovat za prokázání nákladů vzniklých právě a jen v důsledku jízdy vlaků.

Zhodnocení oprávněnosti cenové regulace

Železniční infrastruktura představuje klíčový prvek veřejné dopravní sítě. Efektivní a rovný přístup při jejím provozu je nezbytný pro zajištění konkurenceschopnosti železniční dopravy, udržitelnosti dopravního systému a naplnění veřejného zájmu. Vzhledem k přirozeně monopolnímu charakteru železniční infrastruktury je nezbytné uplatnit takovou cenovou regulaci, která zajistí transparentní, spravedlivé

⁷ Čl. 3 bod 2 směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2012/34/EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru.

a ekonomicky odůvodněné podmínky pro všechny prodávající a kupující na trhu s tímto zbožím.

Provozování železniční infrastruktury není vystaveno běžné tržní soutěži. Absence cenové regulace by představovala riziko vzniku nerovných podmínek přístupu dopravců k železniční infrastruktuře. Rovný přístup k železniční infrastruktuře je základním předpokladem pro fungování otevřeného trhu železniční dopravy v České republice.

Specifikem cenové regulace regulovaného zboží je to, že kalkulace ceny regulovaného zboží může zahrnovat pouze přímé náklady, nikoliv však náklady nepřímé a přiměřený zisk. Pro řádné fungování provozovatele infrastruktury je tedy nutné, aby měl zajištěny ještě další příjmy nad rámec příjmů, které získá v postavení prodávajícího za užití regulovaného zboží ze strany jednotlivých prodávajících. Směrnice 2012/34/EU proto v čl. 8 stanovuje požadavky na jednotlivé členské státy, aby zajistily financování provozovatele infrastruktury. V této souvislosti lze zmínit zejména odst. 4, který stanovuje, že členské státy zajistí, aby za běžných obchodních podmínek a za přiměřené období, které nepřekročí pět let, vykazovaly zisky a ztráty provozovatele infrastruktury přinejmenším rovnováhu mezi příjmy z poplatků za infrastrukturu, zisky z ostatních obchodních činností, nevratnými příjmy ze soukromých zdrojů a státními dotacemi na jedné straně, včetně případných záloh od státu, a náklady na infrastrukturu na straně druhé.

POUČENÍ

Proti tomuto cenovému výměru nelze podle ustanovení § 173 odst. 2 správního řádu podat opravný prostředek.

Mgr. Roman Binder v. r.

v z. náměstek ministra

Otisk úředního razítka

V Praze dne 9. 10. 2025

Čj. MF-47778/2025/2601-1

**Cenový výměr Ministerstva financí
č. 11/2025**

Ministerstvo financí jako příslušný cenový orgán podle § 18b zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává formou opatření obecné povahy na základě § 3 odst. 3 zákona o cenách následující cenový výměr:

Článek 1

Předmět regulace

(3) Tímto cenovým výměrem se reguluje cena za veřejné užití jinak veřejně nepřístupné vlečky nebo její části některým ze způsobů uvedených v § 22a odst. 3 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „regulované zboží“), a to z důvodu podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona o cenách, neboť je zde trh ohrožen účinky omezení hospodářské soutěže.

(4) Pro účely tohoto cenového výměru je veřejně nepřístupnou vlečkou vlečka nebo její část vymezená v § 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“), jedná-li se o veřejně nepřístupnou vlečku ve smyslu § 22a odst. 1 zákona o dráhách.

Článek 2

Způsob regulace cen regulovaného zboží

(2) Cena regulovaného zboží se reguluje věcným usměrňováním cen podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

(3) Do ceny regulovaného zboží lze promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady ve smyslu § 1 odst. 2 písm. h) zákona o cenách a přiměřený zisk ve smyslu čl. 3 odst. 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU, o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru.

Článek 3

Ekonomicky oprávněné náklady

Za ekonomicky oprávněné náklady ve smyslu § 1 odst. 2 písm. h) zákona o cenách se považují zejména náklady, které:

- byly vynaloženy hospodárně, efektivně a účelně,
- byly vynaloženy s péčí řádného hospodáře,

- byly vynaloženy v souvislosti s pořízením, zpracováním a oběhem regulovaného zboží v odpovídajícím množství a požadované kvalitě,
- bez jejichž vynaložení by regulované zboží nebylo dodáno,
- nebyly uhrazeny z jiných zdrojů, např. z dotací, tržeb za jiné zboží,
- a jsou evidovány v účetnictví podle právních předpisů upravujících účetnictví.

Článek 4

Přiměřený zisk

Přiměřeným ziskem ve smyslu čl. 3 odst. 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU, o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru, se rozumí míra návratnosti vlastního kapitálu, která zohledňuje riziko, včetně rizika ohledně výnosů, nebo neexistenci takového rizika, jež provozovateli zařízení služeb vzniká, a je v souladu s průměrnou mírou pro dotyčné odvětví v posledních letech.

Článek 5

Kalkulace ceny regulovaného zboží

Pro kalkulační období, kterým je doba platnosti jízdního řádu, se cena regulovaného zboží kalkuluje v následující struktuře. Kalkulační jednotkou je množství regulovaných služeb – např. počet vydaných souhlasů k jízdě na vlečku.

Struktura kalkulace ceny

Číslo řádku	Kalkulační položky
1.	Přímý materiál
2.	Přímé mzdy
3.	Ostatní přímé náklady
4.	Nepřímé náklady
z toho:	a) Výrobní režie
	b) Správní režie
	c) Odpisy
	d) Nájemné/Pachtovné
5.	Ostatní náklady
6.	Zisk

7.	Kalkulované množství regulovaných služeb
8.	Cena v Kč/množství

Článek 6

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se položka č. 4 „Veřejné užití jinak veřejně nepřístupné vlečky²⁶⁾“ v Části II. Výměru MF č. 01/2025 ze dne 21. listopadu 2024, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami, a to včetně poznámky pod čarou č. 26.

Článek 7

Účinnost

Tento cenový výměr nabývá účinnosti 14. prosince 2025.

ODŮVODNĚNÍ

Působnost k cenové regulaci

Podle § 18b zákona o cenách Ministerstvo financí reguluje ceny u veškerého zboží, s výjimkou regulace cen zboží, k jehož regulaci je příslušný jiný cenový orgán. S ohledem na skutečnost, že k cenové regulaci regulovaného zboží není příslušný jiný cenový orgán, je tedy příslušným orgánem k regulaci Ministerstvo financí.

Podle § 3 odst. 3 zákona o cenách příslušný cenový orgán stanoví cenovým výměrem ve formě opatření obecné povahy zboží podléhající regulaci cen, uplatněný způsob a podmínky regulace cen, úředně stanovené ceny, pravidla a postupy pro stanovení těchto cen a jejich změn.

Regulované zboží a popis trhu

Tímto cenovým výměrem se reguluje cena za veřejné užití jinak veřejně nepřístupné vlečky nebo její části.

Pro účely regulace cen se za veřejné užití jinak veřejně nepřístupné vlečky považuje užití veřejně nepřístupné vlečky nebo její části některým ze způsobů uvedených v § 22a odst. 3 zákona o dráhách.

Podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách provozovatel veřejně nepřístupné vlečky umožní dopravci nediskriminačním způsobem za cenu sjednanou podle cenových předpisů užít tuto vlečku nebo její část za účelem přístupu k

- a) jiné dráze, slouží-li vlečka nebo její část jako spojení dvou nebo více drah rozdílných vlastníků,

- b) zařízení služeb, napojuje-li vlečka nebo její část, přímo nebo prostřednictvím jiné vlečky, celostátní nebo regionální dráhu k zařízení služeb, nebo
- c) jinému zařízení nebo manipulačnímu místu, jehož vlastník nebo provozovatel je odlišný od vlastníka nebo provozovatele vlečky.

Podle § 3 odst. 1 písm. d) zákona o dráhách je vlečka dráha, která slouží vlastní potřebě provozovatele nebo jiného podnikatele a je zaústěná do celostátní nebo regionální dráhy, nebo jiné vlečky.

Podle § 22a odst. 1 zákona o dráhách je vlečka veřejně nepřístupná, pokud

- a) je součástí průmyslového nebo zemědělského areálu, nebo
- b) slouží pro podnikatelské nebo jiné potřeby svého vlastníka nebo jiné oprávněné osoby či jiných oprávněných osob.

Zákon o cenách stanovuje v § 3 odst. 2 zákona o cenách podmínky, při jejichž naplnění může být určité zboží ze strany příslušných cenových orgánů cenově regulováno. Nutnou podmínkou pro cenovou regulaci určitého zboží je splnění alespoň jedné z nich.

Veřejné užití jinak veřejně nepřístupné vlečky je cenově regulováno z důvodu možného ohrožení trhu účinky omezení hospodářské soutěže. Toto ohrožení spočívá ve faktické existenci monopolu vlastníka veřejně nepřístupné vlečky nebo její části, kdy zde souběžně neexistuje další železniční infrastruktura s jiným vlastníkem. Dopravce tak nemá možnost vybrat si ze svého pohledu cenově nejvýhodnější nabídku a musí se přizpůsobit ceně nastavené vlastníkem příslušné veřejně nepřístupné vlečky. Jedině cenová regulace může zajistit splnění požadavku na užití veřejně nepřístupné vlečky dopravci nediskriminační způsobem, jak předpokládá § 22a odst. 3 zákona o dráhách.

Způsob regulace

Cena za veřejné užití jinak veřejně nepřístupné vlečky nebo její části je regulována jako věcně usměrňovaná cena podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

V souladu s § 6 odst. 4 zákona o cenách regulace platí pro všechny prodávající tohoto zboží.

Prodávající zboží cenově regulované věcným usměrňováním cen je omezen tím, jakou úhradu smí požadovat za regulované zboží. Omezení ekonomicky oprávněných nákladů pouze na náklady splňující požadavky uvedené níže je nezbytné pro zamezení zahrnování nákladů zbytných, které by mohly vést k zneužívání výhodnějšího (monopolního) postavení.

Těmito požadavky jsou:

- 3E, tj. náklady byly vynaloženy hospodárně, efektivně a účelně,
- řádný hospodář, tj. náklady byly vynaloženy s péčí řádného hospodáře,

- souvislost, tj. náklady byly vynaloženy v souvislosti s pořízením, zpracováním a oběhem zboží v odpovídajícím množství a požadované kvalitě,
- nutnost, tj. náklady bez jejichž vynaložení by předmětné zboží nebylo dodáno,
- zákaz dvojí úhrady, tj. náklady nebyly kryty z jiných zdrojů, např. dotací, tržeb za jiné zboží,
- účetní, tj. náklady jsou evidovány v účetnictví podle právních předpisů upravujících účetnictví.

Za ekonomicky oprávněné náklady pak nelze uznat zejména:

- penále, pokuty, úroky z prodlení, popřípadě jiná plnění za porušení povinností vyplývajících ze smluv nebo z právních předpisů (např. přírážky k poplatkům placeným za znečištění ovzduší a platba za škody způsobené na zemědělských půdách),
- škody na majetku a náklady spojené s jejich odstraňováním (s výjimkou škod způsobených živelními pohromami), včetně snížení cen nevyužitelných zásob a fyzické likvidace zásob, náhrady škod a odškodnění,
- manka nad rámec daňové uznatelnosti dle zákona o daních z příjmů,
- nevyužité provozní náklady spojené s přípravou a zabezpečením investiční výstavby (zmařené investice),
- náklady na zastavenou přípravu a záběh výroby a na zastavený výzkum a vývoj,
- platby za promlčené dluhy; odpisy promlčených a nedobytných pohledávek nad rámec daňové uznatelnosti dle zákona o daních z příjmů,
- odpisy vyšší než odpovídá skutečně uplatněným odpisům podle zákona o účetnictví,
- odpisy majetku nabytého bezúplatným převodem s výjimkou majetku převedeného podle zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů,
- náklady na reprezentaci a dary,
- cestovné vyplácené nad rámec povinností stanovených zákoníkem práce,
- peněžité vyrovnání (např. odstupné) nad rámec povinností stanovených zákoníkem práce,
- příspěvky na stravování nad rámec daňové uznatelnosti dle zákona o daních z příjmů,
- příspěvky na penzijní připojištění, příspěvky na doplňkové penzijní spoření, příspěvky na životní pojištění vyplácené zaměstnavatelem,
- platby pojistného na pojištění škod způsobených statutárními orgány a dalšími volenými orgány právnických osob,

- odměny a plnění ve prospěch statutárních orgánů a dalších volených orgánů právnických osob poskytované nad rámec smlouvy o výkonu funkce nebo smlouvy jí podobné,
- zvýšení cen vstupů, které v době zpracování kalkulace věcně usměrňované ceny nebyly spotřebovávány.

Za ekonomicky oprávněné náklady nelze dále uznat:

- náklady na splátky leasingové společnosti za věci, které byly dříve ve vlastnictví nájemce a byly následně prodány leasingové společnosti a pronajaty nájemcem (zpětný leasing).

Zhodnocení oprávněnosti cenové regulace

Železniční infrastruktura, včetně veřejně nepřístupných vlečků, představuje klíčový prvek veřejné dopravní sítě. Efektivní a rovný přístup při jejím provozu je nezbytný pro zajištění konkurenceschopnosti železniční dopravy, udržitelnosti dopravního systému a naplnění veřejného zájmu. Vzhledem k přirozeně monopolnímu charakteru tohoto druhu železniční infrastruktury a riziku jeho zneužití ze strany provozovatele je nezbytné uplatnit takovou cenovou regulaci, která zajistí transparentní, spravedlivé a ekonomicky odůvodněné podmínky pro všechny prodávající a kupující na trhu s tímto zbožím.

Provozování veřejně nepřístupných vlečků není vystaveno běžné tržní soutěži. Absence cenové regulace by představovala riziko vzniku nerovných podmínek přístupu dopravců k tomuto druhu železniční infrastruktury, což je v rozporu se základními předpoklady pro fungování otevřeného trhu železniční dopravy v České republice.

POUČENÍ

Proti tomuto cenovému výměru nelze podle ustanovení § 173 odst. 2 správního řádu podat opravný prostředek.

Mgr. Roman Binder v. r.

v z. náměstek ministra

Otisk úředního razítka

V Praze dne 9. 10. 2025

Čj. MF-47781/2025/2601-1

**Cenový výměr Ministerstva financí
č. 12/2025**

Ministerstvo financí jako příslušný cenový orgán podle § 18b zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává formou opatření obecné povahy na základě § 3 odst. 3 zákona o cenách následující cenový výměr:

Článek 1

Předmět regulace

Tímto cenovým výměrem se reguluje cena za užití zařízení služeb ve smyslu § 2 odst. 9 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“), a poskytování služby pro účely bezprostředně související s provozováním drážní dopravy ve smyslu § 23d zákona o dráhách (dále též jen „regulované zboží“), a to z důvodu podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona o cenách, neboť je zde trh ohrožen účinky omezení hospodářské soutěže, a dále z důvodu podle § 3 odst. 2 písm. c) zákona o cenách, neboť to vyžadují právní předpisy Evropské unie.

Článek 2

Způsob regulace cen regulovaného zboží

(4) Cena regulovaného zboží se reguluje věcným usměrňováním cen podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

(5) Do ceny regulovaného zboží lze promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady ve smyslu § 1 odst. 2 písm. h) zákona o cenách a přiměřený zisk ve smyslu čl. 3 odst. 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU, o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru.

Článek 3

Ekonomicky oprávněné náklady

Za ekonomicky oprávněné náklady ve smyslu § 1 odst. 2 písm. h) zákona o cenách se považují zejména náklady, které:

- byly vynaloženy hospodárně, efektivně a účelně,
- byly vynaloženy s péčí řádného hospodáře,
- byly vynaloženy v souvislosti s pořízením, zpracováním a oběhem regulovaného zboží v odpovídajícím množství a požadované kvalitě,

- bez jejichž vynaložení by regulované zboží nebylo dodáno,
- nebyly uhrazeny z jiných zdrojů, např. z dotací, tržeb za jiné zboží,
- a jsou evidovány v účetnictví podle právních předpisů upravujících účetnictví.

Článek 4

Přiměřený zisk

Přiměřeným ziskem ve smyslu čl. 3 odst. 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU, o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru, se rozumí míra návratnosti vlastního kapitálu, která zohledňuje riziko, včetně rizika ohledně výnosů, nebo neexistenci takového rizika, jež provozovateli zařízení služeb vzniká, a je v souladu s průměrnou mírou pro dotyčné odvětví v posledních letech.

Článek 5

Kalkulace ceny regulovaného zboží

Pro kalkulační období, kterým je doba platnosti jízdního řádu, se cena regulovaného zboží kalkuluje v následující struktuře. Kalkulační jednotkou je množství regulovaných služeb.

Struktura kalkulace ceny

Číslo řádku	Kalkulační položky
1.	Přímý materiál
2.	Přímé mzdy
3.	Ostatní přímé náklady
4.	Nepřímé náklady
z toho:	e) Výrobní režie
	f) Správní režie
	g) Odpisy
	h) Nájemné/Pachtovné
5.	Ostatní náklady
6.	Zisk
7.	Kalkulované množství regulovaných služeb
8.	Cena v Kč/množství

Článek 6

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se položka č. 5 „Užití zařízení služeb a poskytování služby pro účely bezprostředně související s provozováním drážní dopravy²⁷⁾“ v Části II. Výměru MF č. 01/2025 ze dne 21. listopadu 2024, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami, a to včetně poznámky pod čarou č. 27.

Článek 7

Účinnost

Tento cenový výměr nabývá účinnosti 14. prosince 2025.

ODŮVODNĚNÍ

Působnost k cenové regulaci

Podle § 18b zákona o cenách Ministerstvo financí reguluje ceny u veškerého zboží, s výjimkou regulace cen zboží, k jehož regulaci je příslušný jiný cenový orgán. S ohledem na skutečnost, že k cenové regulaci regulovaného zboží není příslušný jiný cenový orgán, je tedy příslušným orgánem k regulaci Ministerstvo financí.

Podle § 3 odst. 3 zákona o cenách příslušný cenový orgán stanoví cenovým výměrem ve formě opatření obecné povahy zboží podléhající regulaci cen, uplatněný způsob a podmínky regulace cen, úředně stanovené ceny, pravidla a postupy pro stanovení těchto cen a jejich změn.

Regulované zboží a popis trhu

Tímto cenovým výměrem se reguluje cena za užití zařízení služeb ve smyslu § 2 odst. 9 zákona o dráhách a poskytování služby pro účely bezprostředně související s provozováním drážní dopravy ve smyslu § 23d zákona o dráhách.

Podle § 2 odst. 9 zákona o dráhách se zařízením služeb rozumí železniční stanice, zastávka, odstavné koleje, čerpací stanice a jiná technická zařízení, která jsou jejich provozovatelem zvláště určena k poskytování služeb bezprostředně souvisejících s provozováním drážní dopravy na dráze celostátní nebo regionální anebo na veřejně přístupné vlečce.

Podle § 23d odst. 1 zákona o dráhách provozovatel zařízení služeb poskytuje dopravcům prostřednictvím tohoto zařízení služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy nediskriminačním způsobem za cenu sjednanou podle cenových předpisů. Cena za služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy nesmí být diskriminační; jde-li o dodávky trakční elektrické energie, zohlední provozovatel zařízení služeb při návrhu ceny rovněž způsob provozování drážní dopravy, zejména rychlost jízdy a četnost zastavení drážních vozidel.

Zákon o cenách stanovuje v § 3 odst. 2 zákona o cenách podmínky, při jejichž naplnění může být určité zboží ze strany příslušných cenových orgánů cenově regulováno. Nutnou podmínkou pro cenovou regulaci určitého zboží je splnění alespoň jedné z nich.

Užití zařízení služeb ve smyslu § 2 odst. 9 zákona o dráhách a poskytování služby pro účely bezprostředně související s provozováním drážní dopravy ve smyslu § 23d zákona o dráhách je cenově regulováno z důvodu možného ohrožení trhu účinky omezení hospodářské soutěže. Toto ohrožení spočívá ve faktické existenci monopolu provozovatele zařízení služeb v rámci určité lokality v daném místě a čase ve vztahu ke kupujícím. Dopravce tak ve velké části případů nemá možnost vybrat si ze svého pohledu cenově nejvýhodnější nabídku a musí se přizpůsobit ceně nastavené provozovatelem příslušného zařízení služeb.

Užití zařízení služeb ve smyslu § 2 odst. 9 zákona o dráhách a poskytování služby pro účely bezprostředně související s provozováním drážní dopravy ve smyslu § 23d zákona o dráhách je dále cenově regulováno, neboť to vyžadují právní předpisy Evropské unie. Jedině cenová regulace totiž může zajistit splnění požadavku na to, aby provozovatel zařízení služeb poskytoval dopravcům prostřednictvím tohoto zařízení služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy nediskriminačním způsobem, jak předpokládá § 23d odst. 1 zákona o dráhách, v návaznosti na čl. 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU, o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru. Jedná se zde o požadavek související s liberalizací železniční dopravy. Zařízení služeb totiž z historických důvodů obvykle vlastní původní „národní“ dopravci, přičemž pro nově vznikající dopravce je neekonomické, aby si každý takový nový dopravce musel budovat svá zařízení služeb. Právní předpisy Evropské unie se tedy touto cestou snaží garantovat, že noví dopravci, kteří přinášejí na trh železniční dopravy konkurenci a efektivitu, budou mít přístup k již existujícím zařízením, aniž by mohli být ze strany dosavadních vlastníků zařízení služeb v tomto směru nějakým způsobem diskriminováni.

Způsob regulace

Cena za regulované zboží je regulována jako věcně usměrňovaná cena podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

V souladu s § 6 odst. 4 zákona o cenách regulace platí pro všechny prodávající tohoto zboží.

Prodávající zboží cenově regulované věcným usměrňováním cen je omezen tím, jakou úhradu smí požadovat za regulované zboží. Omezení ekonomicky oprávněných nákladů pouze na náklady splňující níže uvedené požadavky, je nezbytné pro zamezení zahrnování nákladů zbytných, které by mohly vést k zneužívání výhodnějšího (monopolního) postavení.

Těmito požadavky jsou:

- 3E, tj. náklady byly vynaloženy hospodárně, efektivně a účelně,
- řádný hospodář, tj. náklady byly vynaloženy s péčí řádného hospodáře,
- souvislost, tj. náklady byly vynaloženy v souvislosti s pořízením, zpracováním a oběhem zboží v odpovídajícím množství a požadované kvalitě,
- nutnost, tj. náklady bez jejichž vynaložení by předmětné zboží nebylo dodáno,
- zákaz dvojí úhrady, tj. náklady nebyly kryty z jiných zdrojů, např. dotací, tržeb za jiné zboží,
- účetní, tj. náklady jsou evidovány v účetnictví podle právních předpisů upravujících účetnictví.

Za ekonomicky oprávněné náklady pak nelze uznat zejména:

- penále, pokuty, úroky z prodlení, popřípadě jiná plnění za porušení povinností vyplývajících ze smluv nebo z právních předpisů (např. přírážky k poplatkům placeným za znečištění ovzduší a platba za škody způsobené na zemědělských půdách),
- škody na majetku a náklady spojené s jejich odstraňováním (s výjimkou škod způsobených živelními pohromami), včetně snížení cen nevyužitelných zásob a fyzické likvidace zásob, náhrady škod a odškodnění,
- manka nad rámec daňové uznatelnosti dle zákona o daních z příjmů,
- nevyužité provozní náklady spojené s přípravou a zabezpečením investiční výstavby (zmařené investice),
- náklady na zastavenou přípravu a záběh výroby a na zastavený výzkum a vývoj,
- platby za promlčené dluhy; odpisy promlčených a nedobytných pohledávek nad rámec daňové uznatelnosti dle zákona o daních z příjmů,
- odpisy vyšší než odpovídá skutečně uplatněným odpisům podle zákona o účetnictví,
- odpisy majetku nabytého bezúplatným převodem s výjimkou majetku převedeného podle zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů,
- náklady na reprezentaci a dary,
- cestovné vyplácené nad rámec povinností stanovených zákoníkem práce,
- peněžité vyrovnání (např. odstupné) nad rámec povinností stanovených zákoníkem práce,
- příspěvky na stravování nad rámec daňové uznatelnosti dle zákona o daních z příjmů,
- příspěvky na penzijní připojištění, příspěvky na doplňkové penzijní spoření, příspěvky na životní pojištění vyplácené zaměstnavatelem,

- platby pojistného na pojištění škod způsobených statutárními orgány a dalšími volenými orgány právnických osob,
- odměny a plnění ve prospěch statutárních orgánů a dalších volených orgánů právnických osob poskytované nad rámec smlouvy o výkonu funkce nebo smlouvy jí podobné,
- zvýšení cen vstupů, které v době zpracování kalkulace věcně usměrňované ceny nebyly spotřebovávány.

Za ekonomicky oprávněné náklady nelze dále uznat:

- náklady na splátky leasingové společnosti za věci, které byly dříve ve vlastnictví nájemce a byly následně prodány leasingové společnosti a pronajaty nájemcem (zpětný leasing).

Zhodnocení oprávněnosti cenové regulace

Zařízení služeb představují jeden z klíčových prvků veřejné dopravní sítě. Efektivní a rovný přístup při jejich provozu je nezbytný pro zajištění konkurenceschopnosti železniční dopravy, udržitelnosti dopravního systému a naplnění veřejného zájmu. Vzhledem k přirozeně monopolnímu charakteru tohoto druhu zboží a riziku možného zneužití tohoto postavení ze strany jejich poskytovatele je nezbytné uplatnit takovou cenovou regulaci, která zajistí transparentní, spravedlivé a ekonomicky odůvodněné podmínky pro všechny prodávající a kupující na trhu s tímto zbožím.

Provozování zařízení služeb není vystaveno běžné tržní soutěži. Absence cenové regulace by představovala riziko vzniku nerovných podmínek přístupu dopravců k této části železniční infrastruktury, což je v rozporu se základními předpoklady pro fungování otevřeného trhu železniční dopravy v České republice.

Jak již bylo výše uvedeno, užití zařízení služeb ve smyslu § 2 odst. 9 zákona o dráhách a poskytování služby pro účely bezprostředně související s provozováním drážní dopravy ve smyslu § 23d zákona o dráhách, je dále cenově regulováno, neboť to vyžadují právní předpisy Evropské unie.

POUČENÍ

Proti tomuto cenovému výměru nelze podle ustanovení § 173 odst. 2 správního řádu podat opravný prostředek.

Mgr. Roman Binder v. r.

v z. náměstek ministra

Otisk úředního razítka

